

vasi z živino vlačijo, kader velik sneg zapade, in takó po cestah gaz delajo. Vlákli so mesca grudna to masino gori do Terboj, in Terbojski župan je od gosposke dobil ukaz, sosedam napovedati, da naj jo vlečejo v Šenčur. Župan, previden mož, gré od hiše do hiše to vlako ukazovat, ali glejte! dva širokoustna bahača se dvigneta in pravita: „to je pa že spet nova tlaka, mi nismo še nikoli tega delali.“ Ubogali so ju, pustijo masino na srédi vasi v snegu ležati in se pòsmehujejo. Preden je pa od gosposke zavolj te nepokorsine postavno preiskovanje vpeljano bilo, sta neka dva brihtna gospodarja iz Smelednika — Terbojsko zanikernost slišajoča — s svojo živino v Terboje šla, sta masino vpregla in jo v Šenčur peljala. Šenčurčanje — spodbujeni od te naprave — neutégama sklad po vasi naredé, si enako masino omislijo, ter jo dalje na Visoko vlečejo. —

Kakor zaslužíjo Terbojski terdoglavci v černih bukvalah óčitno grajani biti, moramo nasproti za dva Smeledničana in Šenčurčanje zlate bukve odpréti in njih radovoljnost do koristnih déel óčitno hvaliti.

Ali se pa ne najde med kmetovavci več taci, ki so imenovanim Terbojskim trapežem enaki? Ali ni več taci, kateri tudi poléti rajši po grompljastih potih in cestah svojo živino pretepajo, kola in vozove tarejo, ja zraven tega tudi svoje življenje v nevarnost pripravljajo, kakor de bi kantonske in soseskne pota in ceste popravljali? Večidel mora gosposka k takim delam siliti. In kakó se marsikteri ob takih ukazih krémži, kakošne izgovore si zmišljuje, de bi se odtegnil ti dolžnosti! Le lenóba in slepóta to zanikernost zaredi. Misli si tak lenuh: „jez že do svojiga domu percipam, za druge pa ne bom delal“. Tak človek ni družiga vréden, kakor de bi ga djali na kak neobdélan otok, kjer bi sam renčal, kakor volk v berlogu. Ne mislite kmetje! de so take dela tlaka, ktere so le vam v prid. Zvedrite svoje glave, de bote razumeli, kaj de je občinstvo, in de je zvéza med ljudstvom prava in prava podpora vsiga blagostanja! —

Domača novica.

(V Idrii) je na sv. tréh kraljev dan Ana Majnikova svojiga možá Valentina Majnika, rudokopa, s trojčki razveselila, ktere so Gašperja, Melhiorja in Boltežarja kerstili. (Illyr. Blatt.)

Prilika.

Krotka in ljubeznjiva žena je srédnica med možem in angeljci — spačena in huda baba pa je srédnica med možem in hudičem.

Kratkočasnici.

Nekdo je v družini dokazoval, de ne verjame v hudiča, kér ga še nikdar ni vidil. „Iz ravno tega vzroka“ — mu odgovóri neka gospá — „bi utegnila jez dvomiti, ali imate vi pamet ali ne, kér je še nisim vidila.“

V neki vasi na Gorenjskem je deček pri petih ali šestih létih zagledal šéme ali maškare iti šeškat. Ko ogleduje té nečloveške in nesramne spake, se ne more znajti, kaj bi to bilo, in popraša svojiga nekoliko starejšiga tovarša: „Kóli — tí, kaj je to? pa ni človek?!

Smešnica.

(Švicarski učen mož), Celveger po imenu, je cestoval z nekim učiteljem po Apenceljskim. Prijezdita pa k vratam plotú, kateri je dvoje pašnje ločil. Za vrati se igra nekoliko dečkov. „Dečki, odprite vrata!“ zavpije Celveger. — „Kdó pa ste vi?“ poprašajo fantinovi. Celvegerovo ime jim je bilo znano. „Kdó pak je uni?“ —

„Profesor je.“ — „Kakošín človek je pa to profesor?“ — „Je človek, ki vse zná“, jim je razjasnil Celveger. — „Bo znal tedaj že tudi vrata odpreti,“ odgovoré dečki, in se ne ganejo iz mesta. (Wécla.)

Oznaniła.

(Oskerbništvo c. k. železnice (Eisenbahn) da na znanje, de kér se bo létašnja jesen vožnja po železnici od Celja do Ljubljane začela, bo za to pot dérv za kurjavo hláponov potreba. Kdor hoče taci dérv na debélo prodati, naj se oglasi po pismih in naj na Dunaj ceno oznani (An das Central-Bureau der Wien-Gloggnizer Eisenbahn in Wien), ali pa v Gradec (Ober-Ingenieurs-Bureau der k. k. südlichen Staatseisenbahn in Gratz) do konca tekočiga mesca prosenca. Poléna pozimi sekanih, popolnoma zdravih, ali smrekovih, jelovih, bukovih, hrastovih ali pa jelševih drevés morajo po 30 do 36 palcov dolge biti. Skladale se bodo v kolodvorih Laškiga, zidaniga Mosta, Zagorja, Litije, Laz in Ljubljane, — kamor se bodo imele že mesca véliciga serpana in kimovca voziti.

(Konje za vojniško vprego (Fuhrwesen) kupuje vsako sredo in saboto od 10. do 12. ure vodstvo žebcarjev v Selih pod Ljubljano. Konji za to rabo morajo popolnoma zdravi, 14 pesti in 3 ali saj 2 palca visoki, in popolnoma 4 do 7 lét stari biti. Nar viši cena, po kateri se boje kupovali, je 112 gold.

Žlahadne sadne drevesa na prodaj.

Korl Špis, vertnár v gosp. Dr. Eberlovi hiši poleg nún v Ljubljani, prodaja práv po ceni žlahadne drevesa mnogoverstnih sadnih plemén, pritlične in visoke reje, ktere od svojiga očeta, dobro znaniga vertnárja v Wajdhofnu v spodnjim Estrajhu dobiva, in oblubi, de bo vsak kupec s kupljenim drevjem gotovo práv zadovoljen. Gosp. Dr. Rudolf, pri katerim je imenovani zvedeni vertnár v službi, poterdijo po lastni skušnji resnico te oblube.

Opomín zastran Novíc.

Kér bomo prvo doklado Novíc „zlato vas“ in potem „divico orleansko“, po kateri že Slovenci neizrečeno hrepené, kmalo za natis pripravljati začeli, opomnimo vse tiste, kateri se mislijo na Novice naročiti, de naj se berž oglašé, sicer bi se utegnili primeriti, de bi jim pozneje ne mógli z imenovanima dokladama postreči. Sicer pa še oznamimo, de je létaš veliko novih prejmnikov Navíc pristopilo, in de nekterim še nismo mógli prvih dveh listov poslati, zato kér so nam pošte prepózne njih imena oznanile. Vredništvo.

Vganjka zastavice v poslednjim listu je: **Novice.**

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	15. Prosenca.		10. Prosenca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	31	2	38
1 » » banaške	2	40	2	40
1 » Turšice	—	—	1	52
1 » Soršice	—	—	2	18
1 » Reži	1	57	2	3
1 » Ječmena	1	36	1	40
1 » Prosa	1	42	1	46
1 » Ajde	1	34	1	27
1 » Ovsá	1	—	1	3

Cena prešičev na somnji v Krajnji:

Prešiči po 8, 7, in 6 krajc. funt. — Spéh po 20 in 22 gold. cent.